

Η Ελλάδα και οι σύμμαχοι: Διδάγματα από το 1821.

Γράφει ο Κωνσταντίνος Χολέβας – Πολιτικός Επιστήμων.

Το επετειακό έτος 2021, στο οποίο θα εισέλθουμε σε λίγες ημέρες, μας δίνει την ευκαιρία να ξαναμελετήσουμε την Ελληνική Επανάσταση και τη διπλωματία της και να εξαγάγουμε χρήσιμα συμπεράσματα για τα σημερινά προβλήματα.

Από την πρώτη στιγμή οι εξεγερμένοι Έλληνες έκαναν προσπάθειες να αναγνωρισθούν από τις Μεγάλες Δυνάμεις της εποχής εκείνης, δηλαδή από την Αγγλία, τη Γαλλία, τη Ρωσία, την Πρωσσία και την Αυστριακή Αυτοκρατορία. Το κλίμα, όμως, δεν ευνοούσε τις εθνικές επαναστάσεις, διότι η Ιερά Συμμαχία, που ιδρύθηκε το 1815 από τη Ρωσία, την Αυστρία και την Πρωσσία, ήταν εχθρική προς κάθε αναταραχή και προστάτευε τις πολυεθνικές αυτοκρατορίες.

Οι απεσταλμένοι της Α΄ Εθνικής Συνελεύσεως πήγαν τον Οκτώβριο του 1822 στο Συνέδριο των Μεγάλων Δυνάμεων στη Βερόνα της Ιταλίας, αλλά δεν έγιναν δεκτοί. Μάλιστα το Συνέδριο στην τελική ανακοίνωσή του καταδίκασε την Ελληνική Επανάσταση. Εξ άλλου και ο Πάπας δεν δέχθηκε

τον Επίσκοπο Παλαιών Πατρών Γερμανό, ο οποίος είχε σταλεί από τους Έλληνες προς το Παπικό Κράτος για να ζητήσει υποστήριξη και αναγνώριση.

Τα πράγματα άρχισαν να αλλάζουν μετά τα δύο πρώτα χρόνια της Επανάστασης, διότι οι πρόγονοί μας είχαν νίκες και κατέγραφαν επιτυχίες. Όσο διήρκεσε η ομοψυχία οι αγωνιζόμενοι Έλληνες ανάγκασαν με το σπαθί τους –κυριολεκτικά- την ευρωπαϊκή διπλωματία να τους δει με διαφορετικό μάτι. Κέρδισαν τον σεβασμό, διότι έδειξαν πυγμή και αποφασιστικότητα. Καίριο μάθημα και για το σήμερα; Μόνον αν αποδείξεις ότι είσαι έτοιμος να αμυνθείς και να προστατεύσεις τα συμφέροντα σου σου, τότε σε λαμβάνουν σοβαρά υπ' όψιν οι σύμμαχοι και οι εταίροι.

Πράγματι το 1824 το πρώτο αγγλικό δάνειο προς τους αγωνιζόμενους Έλληνες χαρακτηρίστηκε από τη βρετανική κυβέρνηση ως *sovereign debt*, δηλαδή δάνειο προς κυρίαρχη χώρα. Ήταν ένα σημαντικό βήμα για να αναγνωρισθούν οι Έλληνες ως υπό σύστασιν κράτος και να παύσουν να θεωρούνται πειρατές και παράνομοι, που απειλούσαν την ακεραιότητα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Ακολούθησε, τον Οκτώβριο του 1827, η Ναυμαχία του Ναυαρίνου. Ο αγγλικός, ο γαλλικός και ο ρωσικός στόλος, αν και είχαν αρχική εντολή απλώς να εμποδίσουν τον τουρκοαιγυπτιακό στόλο να βγαίνει από τον κόλπο της Πύλου και να ανεφοδιάζει τουρκικές φρουρές (Πάτρα κ.ά.), τελικά κατατρόπωσε τον στόλο του Ιμπραήμ και δημιούργησε θετικά διπλωματικά δεδομένα για την αγωνιζόμενη Ελλάδα.

Οι τρεις δυνάμεις που νίκησαν στο Ναυαρίνο δεν μας αγάπησαν ξαφνικά ούτε έδρασαν απλώς και μόνο υπό την πίεση των Φιλελληνικών κοιμιτάτων. Ο καθένας φοβόταν την επιρροή των άλλων δύο στο υπό ίδρυσαν ελληνικό κράτος και δεν ήθελε να απέχει. Μας βοήθησαν διότι κατόνησαν ότι οι Έλληνες ήσαν αποφασισμένοι να δημιουργήσουν κράτος με ισχυρό ναυτικό και με ενδιαφέρουσα γεωπολιτική θέση.

Ο Άγγλος ιστορικός Chris Woodhouse παραδέχεται στο βιβλίο του «1821, ο Πόλεμος της Ελληνικής Ανεξαρτησίας» ότι παρά τις εμφύλιες διαμάχες, οι Έλληνες είχαν έναν ισχυρό ενοποιητικό δεσμό: Τη θρησκεία τους. Η Ορθόδοξη Πίστη αφύπνισε το Έθνος και χαλύβδωσε ψυχές. Χωρίς αυτή τη δύναμη ενότητας η διχόνοια ίσως να είχε καταστρέψει όσα πετύχαμε στο πεδίο των μαχών.

Για να μας σέβονται οι Σύμμαχοι ας παραμείνουμε ενωμένοι, εθνικά αξιοπρεπείς και αμυντικά ισχυροί!

Άρθρο στην εφημερίδα ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ. 24-26.12.2020

Πηγή : <http://www.antibaro.gr/>